

010. Vijfde Groot Nederlands Dictée van het Davidsfonds

(auteur: Aurel Sercu)

Finale: Die jeugd van heden? Die jeugd van heden!

Hoe vaak laten volwassenen – meer dan eens hoogbejaarde 80+'ers – zich heden ten dage niet luid jeremiërend of wrang en sarcastisch uit over die ontaarde jeugd van heden! Ze zijn, zo luidt het, verslingerd aan het hersenloze gedaas van de hiphopcultuur en het oeverloze gezwets van veejays en andere egotrippers. En slam- en breakdancen en stage- en skydiven zijn zowat hun favoriete artistieke bezigheden.

Van alle naoorlogse jongeren, zo gaat het verder, vormen zij gewis de meest geprivilegieerde generatie. Schaamteloos profiteren ze in hun luilekker leventje van de ge-VTM'iseerde maatschappij, die ze zo vaak verguisd hebben.

De jongens zouden er met slaperige ogen bij zitten nadat ze tot in de kleine uurtjes op het internet gesurft hebben. En de meisjes? Die gaan geheid veel liever montignaccen, en hun lijn, hun pluchen beertjes of hun Furby, die eigentijdse variant van de tamagotchi, koesteren dan hogere idealen.

Die rebelse jongeren, zo heet het, kunnen overigens wel een molotovcocktail ineenknutselen, maar ze zijn te arbeidsschuw of te vadsig om een wc-rol te vervangen. Hoedt u zich toch alstublieft voor die defaitistische doemdenkers die alleen maar oubollig in zwart-wit kunnen denken. Hoog tijd om de barricades te beklimmen en ten strijde te trekken tegen dat soort oudewijvenpraat, die dringend geüpdatet moet worden.

Enige scepsis tegenover deze laag-bij-de-grondse aantijgingen dringt zich op, tegen deze nefaste en deprimerende fin-de-sièclementaliteit, zo juist (eigenlijk iets minder dan tweeëntwintig maanden) voor de start van het nieuwe millennium.

Realiseert de oudste generatie zich dan niet dat het leven van de jongste generatie dagdagelijks nachtmerrieachtige proporties aangenomen heeft? Een doordeweekse dag is voor scholieren immers een heuse calvarietocht. Een ruggensteuntje kunnen ze dan ook best gebruiken.

Hebben ze het voorrecht de schooldag te mogen inluiden met wiskunde, dan wordt hun koker al meteen volgestouwd met bissectrices, abscissen en asymptoten. En ze hebben dan nog geluk als die snoodaard van een leraar hun geen portie euclidische meetkunde in de maag splitst. En niet zaniken, of er dreigen represailles en je bent gesjeesd voor je het weet!

Volgende les wetenschappen? Die leraren fysica en scheikunde zijn werkelijk schatten: te midden van hun erlenmeyers en bunsenbranders bestoken ze hun pupillen met het dopplereffect, het perpetuum mobile en een boel andere al dan niet thermo-elektrische of aerodynamisch gestroomlijnde toestanden. Leuke bedoening is dat!

En als de sukkels in de biologielees geen degoutante dissectie moeten uitvoeren, dan worden X- of Y-chromosomen, amoeben, anaerobe bacteriën, hepatitis B- en hiv-virussen op hen losgelaten. DNA-moleculen krijgen ze nog wel in hun hersens geramd, maar dat affreuze desoxyribonucleïnezuur krijgen ze ternauwernood uit hun strot. Bij elfenbankjes, paddenstoelen en eekhoortjesbrood hangt nog wel enige bucolische romantiek in de lucht, maar bij stink- en vliegenzwammen is die ver te

zoeken. Op naar de volgende klerelijer! De geschiedenisles biedt inderdaad evenmin soelaas, want het gaat vrolijk over de hunebedbouwers, over het enigmatische hiërogliefenschrift en de dito sfinxbeelden in de Nijlvallei.

De volgende kinderbeul legt ze een recensie van een novellebundel op, vraagt ze Harry Mulisch' oeuvre te memoriseren, probeert ze te enthousiasmeren voor het vitalisme van Houtekiet (die van baron Walschap, welteverstaan), of probeert ze in extase te brengen met karrenvrachten alliteraties en assonanties in Gezelles gedichten, die West-Vlaamse priester-dichter.

Diezelfde sta-in-de-weg heeft overigens nog andere pijlen op zijn boog, en hij leutert dan ook maniakaal over meervouds-s'en en de vermaledijde tussen-n-regeling. En krijg je tijdens een van zijn dictees een acute aanval van dyslexie, dan zijn de desastreuze gevolgen simpelweg niet meer te overzien. En zo gaat het de hele dag door... Moet er nog zand zijn?

Sommigen begrijpen van heel die rataplan vaak geen gebenedijd woord en liggen binnen de kortste keren op apegapen. En alsof het nog niet genoeg is, vallen ze tri- of semestrieel ten prooi aan een quoteringsysteem dat ze hartgrondig, hartstikke en halsstarrig verfoeien. Je zou voor minder met je gekapseisde bootje kopje-onder gaan of mentaal te gronde gericht worden.

De afgepeigerde sukkels willen, zo denk je tenminste, tijdens het weekend dan toch wel even een poos gerelaxt heen en weer zappen van MTV naar een andere muziekfabriek? Niets is minder waar. Het bewijs zit hier vandaag voor ons. In groten getale trokken ze naar de voorselecties en vandaag onderwerpt het koppeloton zich aan een middeleeuws aandoende vuurproef.

Welke suïcidale neigingen drijven toch deze 50 twintigste-eeuwse flagellanten om hier aan zelfkastijding te doen? Welk nieuwsoortig sadomasochisme zet deze gedrilde manegepaarden er in 's hemelsnaam toe aan om haastje-repje naar Brussel te trekken om er af te gaan als een gieter en zo de collectie jeugdtrauma's nog uit te breiden? En uitgerekend op 20 maart! Manifesteren zich dan bij het aanbreken van de bronsttijd hormonaal geen onbedwingbare lentekriebels in hun lichaamsvezels? Nee, voor een doorsneejongere, zowel uit het secundair als het hoger onderwijs, is zo'n speurtocht in een labyrint vol linguïstische wolvenklemmen zeker niet je dát.

En het lijkt wel of er volop tegen hen gecomplotteerd wordt. Straks is het hun zelfs niet meer gegund zich op woensdagmiddag, op hun al dan niet Brussels studiootje, tezamen met 150.000 andere gelijkgestemden, te vermeien in een keinig telefoonprogramma! Dat reactionaire oude zakken het een forum voor scabreus geleuter, puberale gekkenpraat, zouteloze quatsch en zelfs fascistoïde ethervervuiling noemden, raakte natuurlijk hun kouwe kleren niet.

Maar niet getreurd. Het leven biedt immers zoveel meer. Zoals bijvoorbeeld lekker elastisch bungeejumpen vanaf de Eiffeltoren. En was de krokusvakantie geen uitgelezen moment voor wat alpineskiën en langlaufen? Of waarom niet gewoon de dag plukken en als een onbezorgde pallieter door het leven gaan?

Voor mijn part een weekend lang de stress afreageren met een partijtje snookeren, wat haasje-over spelen, of zomaar in een pierenbadje plonzen. Of gewoon wat cocoonen met ma en pa. En meisjes kunnen toch beter wat kokkerellen, en wat ikebana, origami of touwtjespringen beoefenen?

Terloops, diezelfde meisjes moeten zich maar niet opwinden over die laatste sexistische uitlating. Tenslotte willen we met ons betoog eigenlijk alleen maar die criticasters de mond snoeren, en duidelijk maken dat de hedendaagse jeugd nog haar op de tanden heeft, meer dan een van hen ooit bevroedde. Al was het maar om deel te nemen aan een dicteespelletje.

Bijkomende proef (voor het scheiden van eventueel ex aequo gerangschikte deelnemers)

1. spillebenen – 2. enzymenbrouwsel – 3. kattenbelletje – 4. rottweilers – 5. bonus-malussysteem
6. Korinthische – 7. fetisjist – 8. blitzstart – 9. kakofonie – 10. parallellepipedum